

גיליון מס' 1669 * י"ז בכסלו תש"ס * 26 בנובמבר 1999 * כפר הנשיא *
 עלון פנימי

המקום שבו אנו צודקים /יהודה עמיחי
 מתוך "שירים", הוצאת שוקן

מן המקום שבו אנו צודקים,
 לא יצמחו לעולם
 פרחים באביב.

המקום שבו אנו צודקים
 הוא רמוס וקשה
 כמו חצר

אבל ספקות ואהבות עושים
 את העולם לתחוח
 כמו חפרפרת, כמו חריש.
 ולחישה תשמע במקום
 שבו היה הבית
 אשר נחרב.

החזאים מבשרים על גשמים הולכים ומתקרבים בסוף השבוע, ואולי סוף סוף נזכה
 לשמוע משהו חיובי על מפלס הכנרת שלנו.

ובעלון שלנו השבוע - איכה יבשו בורות המים? כיכר השוק ריקה?! ? ! ?
 איפה אתם - הדעות שלכם, טענות הנגד והבעד, הסיפורים, השירים....
 כתבו היום כי מחר... אם לא היום - אימתי?
 כתבו אלינו, כי כדברי השיר - "אני צמא לכל מילה..."

ומה בכל זאת יש לנו השבוע - בנינו לבין עצמנו שב אלינו סוף סוף בקול תרועה, דוד
 אלמן מבהיר לנו כמה פרטים לגבי קווי הטלפון שלנו והאינטרנט הבלתי מנוצח ושפע
 של פירושים משולחנה של שושנה ש'.

שבת שלום ומבורך
 ואל תאכלו יותר מדי תפוחים אחרת תגורשו מאן העדן.

דליה בשם המערכת

ימי הולדת

28/11
 רמה זולטי
 אורלי בן-צבי (נכדה)

1/12
 יורם בן-חיים
 נעה בן-חנן (נכדה)
 דרור גלעדי (נכדה-שרקי)

2/12
איתמר כהן (נכד)
מאור ראובנוב

4/12
מעין פלמה
אברי גליק

ימי נשואין 11/30 אסנת ודרור אגמון

למרב ואנדי
לטוטסי וג'קי
ולכל המשפחה
עם הולדת הבן-הנכד

פרורים / שושנה ש.

ביום ראשון ה-21 לחודש אוקטובר, ראיתי איך נכנסו הנגרים לחדר העיון, על מנת לשנות את פניו. שני משרדים קטנים וחדר עיון קצת קטן יותר מגודלו הנוכחי, אך זמין ונוח. -"לא לדאוג זה יהיה ממש יפה" אומר לנו בריאן.

חשבתי לי שאולי כדאי לערוך פעם רשימה של COUNT OUR BLESSINGS שתכלול "ענפי יחיד" ולא יחיד שלא מתומחרים בכסף, אלא בהנאה, ולמען הכלל.

ונתחיל ונספר, שיש עלינו להודות לה'ק נורטון, על שהוא מוציא מהמחשב שלו ומפרסם עבורנו אינפורמציה אודות תכניות הטלוויזיה בערוצים הזרים: M. NET. BBC. MOVIE MAGIC. ההשקעה של ג'ק נעשית בנאמנות רבה ושלא על מנת לקבל. הרשימות תלויות בכניסה לחה"א, מידי שבוע בשבוע, (אם ניתן להוציאן מהמחשב).

בנושא זה יש גם להזכיר את רותי מרכס, שמפרסמת עבורנו מידי יום ביומו, בזמנה החופשי, בערוץ התקשורת הממוחשב. נאמנה לניסוח של החבר, בתוספת נוף יצירתי מעניין משל המדפיסה עצמה.

אל שולחן הבנים בחדר האוכל הצטרפתי לרגע, כשלכדה עיני את רז מעין אוסף אל תוך ילקוטו את 'אטלס הזהב'. רז לומד להיות מדריך לטיולים בקורס שבמעגן מיכאל.

לידו ישב אלעד שרקי החובש זמנית את 'כובע' הבוקרים. אלעד ממלא את מקומו של אמיר - הבוקר שלנו שיצא לחופשה של שבוע ימים.

ואז שמעתי על רביב. שהגיע לתאילנד אחרי שבעה שבועות של הפלגה בים כאיש צוות על קאטמרן. שבעה שבועות בים ללא אפשרות ליצור שום קשר עם המשפחות - ותחשבו על זה. כי אני לא מסוגלת. שבועיים לפני שהגיעו אל החוף, אזל למשייטים בים, מלאי הבירות, הסיגריות, הירקות והגז. והם ניזונו ממנות קרב על ברבקיו.

מן הטלוויזיה: בימים הקרובים, אליבא דאלק ק. יתארחו אצלינו לראיונות,

אנשי התוכנית "50/50" שהיא 5 דקות על 50 שנות". (בערוץ הראשון).
הנושא יהיה: הקשר בין כפר-הנשיא ל'הבונים'. תרומת 'הבונים' ל-50 שנות הקיבוץ
והמדינה. הם מבקשים לראיין משפחה בת שלושה דורות בקיבוץ.
יתראיינו גם: וותיקים, גרעין ה', וצעירים. יצינו נקודות אטרקטביות של
כפר-הנשיא, כולל ענפים ייחודיים ואז תתחילו לעמוד בתור. ואלק יחליט מי מכם
יזכה וישמיע את דברו. כתב ויזם התכנית הוא חניך הבונים העונה לשם: באריטף.
הוא זה שפנה אל אלק שו

ואה כן, הכביש. כמו שכולנו רואים, הוא יפה, הוא רחב, הוא ממש שחור
אלק מוסר: נשאר עדיין חלקים רציניים ביותר להשלים, כמו: שילוט, סימון,
'באמפסים' - להטדת מהירות, ותאורה.
הבעיה היא, נכון, תקציב. אבל לא לדאוג. ישנה הבטחה, שהכל יהיה גמור כמתוכנן,
ונראית גם אפשרות להשלמת התקציב.
מחפשים תקציב נוסף לתיחום המדרכות באבני שפה, בחלקן החיצוני. ושלא רק למען
היופי. - הוכח שמדרכת אספלט, ללא תיחום, לא מחזיקה לאורך זמן.

בסיום העבודות בכביש, מתוכננת כמובן מסיבת ענק, שאלה יוזמנו כל מיני מי ומי
באיזור, שבזכותם, ואנחנו בעלי השמחה.

עד אז, אלק רוצה להדגיש את הסבלנות והסובלנות להן אנו נדרשים.
על כולנו, ההולכים והנהגים, להשתמש ברהיטות ותבונה בהתחשב בתנאים הלא
בטוחים כל כך של כביש רחב ופתוח.

קיבלנו תרומה מקרן קיימת של 70 עצים חדשים, במקום העצים שגדענו.
צוות הנוי יחליט היכן ישתלו העצים.
צוות הנוי ביחד עם ל' ו. יטפלו בנושא שיחזור החורשה. קיימת כמובן בעיית
מחסור המים שיש להחשיבה.

במטע שלנו. עדיין קוטפים אבוקדו. (ועוד יקטפו עד חודש מרץ, עלינו לטובה).

רומן, המחליף הזמני של דויד ק. בסידור התחבורה, אומר, שעם תוספת של שתי
מכוניות בלבד, אל צי הרכב שלנו, היה אפשר להסתדר ממש טוב. נו.

בפארק המסחרי ובמשק ילדים, אריק מספר לנו שהתרבו החמורים, הולכי על ארבע
כמובן. ובאביב מתוכננים טיולי רכיבה. השאלה שנשאלת אצלי היא, ואיך לא, ומי
ירויח מזה? אל מי ילך הכסף? אל כיס החיטור? התיירות? הפארק?

אחרי שהלכו מאיתנו השוטרים, אל המלונן הגיעו מרצים ופרופסורים מנורבגיה
הקרירה. מספרים לי שקבוצות המתארחות כאן מבקשות בדרך כלל שיחה בנושא
הקיבוץ. הרצו כבר לקבוצות דוברות גרמנית: אדם, אוסי, וג'ורג' נאי.
נושא הגשמת הסוציאליזם, מעניין מאוד את תיירי הקבוצות הללו, בעיקר אלה
ממזרח גרמניה. שבשבילם זהו ממש נס שיש עוד מקום עלי אדמות, בו נושאי החינוך
והבריאות משותפים. מקום בו מגשימים את הדאגה לזולת.
והם פשוט רוצים לדעת איך זה עובד.
הפעם ניסתה שרה ד. את כוחה בהסברים, ועוד הוסיפה כדרכה בקודש וניסתה
לשכנע את הכבודה, ש'כסף זה לא חשוב'.
הנורבגים מאוד נהנו מהשיחה. הם ממש אהבו את שרה, אבל הבנתי שהם עדיין לא
השתכנעו עד הסוף בנושא הכסף.

באיזור התעשייה של 'צחר', התקיים יריד המילניום. רג'י וכרמית שוורצמן-גולדנברג,
הקימו בסטה של אומנויות. "הוויטראג' לא ענין את אף אחד" אומרת רג'י. בקיצור
הם לא מכרו כלום, אבל מאוד נהנו.
אולי בכל זאת תקנו אתם קצת וויטראז'ים לחנוכה?!

קרול בילגורי - משאבי אנוש, מוסרת שהיא לא תהיה בעבודה למספר שבועות. בענייני רישום עבודה ושעות נוספות, שושנה - אני אמשיך לשרת אתכם. בנושא השכר על כל אלה, יעזור לכם מקס מ. בנאמנות. שאלות מיוחדות ואחרות אפשר להפנות לשריטה.

סביב השולחן האחרון בסבב שלי בחדר האוכל, נקלעתי לתוכו של וויכוח פילוסופי מעמיק. אודות העדר שהולך אחרי הרועה ולא פוצה את פיו. על תסמונת העכברים ששותקים על כל שנעשה סביבם, נכנסים לחוריהם ומאמינים שזה מה שמגיע להם, או שהכל יסתדר. ועוד נאמרו דברים על אמונה, דמוקרטיה, וריצה ללא מטרה. לא את הכל הבנתי, לא עם הכל הסכמתי, אבל כשיצאתי את איזור חדר האוכל, נוכחתי שבחוק השמש עדיין הייתה באון, כאילו לא ידעה שכבר חלף הקיץ. ושוב כמו תמיד עלתה בי המחשבה אודות איתני הטבע, הם שחזקים יותר מכולנו, אותם יש לירוא, לבקש ולהעריך.

אז לפני הכל נבקש: שהגשם ירד כאן בעתו, ו"תן לנו מטר על פני האדמה". שתהא זו שנה מאוד גשומה, עם קרני שמש חמימות ונעימות בין הממטרים. שנהיה בריאים ושיהיה לנו כוח לעשות את הכל באהבה גדולה.

בתקווה ותפילה.

שושנה שרקי

טלפונים ותקשורת

קו תפוס:

בעקבות הכנסת האינטרנט, קיימת תופעה של קווים תפוסים הרבה יותר מאשר בעבר. כרגע אין פתרון של קו שני. זה פשוט יקר מאוד. ישנה אפשרות של העברה למענה הקולי במידה והקו תפוס. למעוניינים, נא ליצור איתי קשר או להשאיר הודעה בשלוחה 4777.

ולגבי שלוחה 4777:

שלוחה זו משמשת אותי לריכוז כל הבקשות השונות. אני מבקש להשאיר הודעות במענה הקולי של שלוחה זו ולא להשאיר פתקים והודעות בכל מיני מקומות. אין כאן שום עיקרון, זה פשוט לא עובד עם פתקים.

חיוג לסלקום או פלאפון:

בחיוג משלוחה בקיבוץ לטלפון נייד, יש לסיים את החיוג ב"#". זה מביא לשיפור משמעותי בביצוע השיחה. אל תאמינו לי, נסו!

שיחות לחו"ל:

אנחנו עובדים עם מחירונים מיוחדים כך שכל המבצעים האקרויבטיים המתפרסמים במדיה, אינם תופסים אצלנו. ניתן לחייג לכל אחד מהחברות, אבל לקבלת השיחה הזולה יש לחייג "00" בשיחות לחו"ל, לא משנה שעת השיחה.

תזכורת: בקשות, הודעות, פניות, נא להשאיר בשלוחה 4777.

בהצלחה - דוד

לזכר נפטרים

י"ט בכסלו תשל"ז (1976) - לואיזה נתן
 י"ט בכסלו תשנ"ט (1998) - אנג' קוניגס
 כ"א בכסלו תשמ"ט (1988) - לילי רזניק
 כ"ה בכסלו תש"ג (1952) - משה דוארי

בינינו לבין עצמנו

חזרנו! לא משנה מדוע לא הופיע מדור זה בזמן האחרון, מה שאכן חשוב הוא שחזרנו ואתם, קוראים נכבדים תוכלו לשחוח/לרוא/להסכים/לשלוך כי כדרכנו ננסה לתאר, ולפעמים לבקר, את המתרחש בחברתנו הקיבוצית. הבטחנו שננסה לתאר את מה שמתרחש במפעל 'הבונים' שכמעט ברח לנו לחברת 'המלט'. אירוני ששם חברה זאת הוא שמו של אחד המחזות של שייקספיר וכל ילד בוודאי מכיר את תחילת נאומו של נסיר דנמרק (הרבה לפני שהובסנו פעמיים בכדורגל ע"י מדינה זו): "להיות או לא להיות, זוהי השאלה" שאלה זו תופסת הן לגבי המפעל והן לגבי קיומנו כחברה אנושית יותר. להלן מבט אישי של אדם העובד בו על המתרחש במפעל שלנו. מפעל 'הבונים' לפני ואחרי הפאשלה:

עוד לפני נסיון הנפל החל המצב בתוך המפעל להיות פרובלמטי. יוסי כץ החליט לפרוש מן המנכ"ליות של 'הבונים' ולחפש עבודה במקום אחר - דבר לגיטימי בעידן בו כל אחד מתבקש לפרנס את משפחתו. מי שבא במקומו - דני גט - פועל לפי חוקי השוק: מקצץ בהוצאות ובהשקעות לא פעם בלי הצדקה, ומקטין את צוות העובדים לעיתים בצורה שלא מובנת לחברים שמכירים את המפוטרים ומעריכים את יכולתם המקצועית. מתקבל הרושם שלמנכ"ל החדש יש עוד הרבה ללמוד בנוגע לתפקוד בית יציקה. בתקופה בה אחז יוסי בהגה המפעל, יכולנו לראות אותו, להקשות עליו בשאלות קשות, לקבל תשובות ולדווח לציבור החברים שהם הבעלים של המפעל, גם אם יש נתק בין המפעל לבין החברה. הצענו לדני להמשיך בדו"חיים אלה. הוא סרב. והתוצאה היא שהחברים שלא עובדים במפעל, לא יודעים כלום. הוא מוכן למסור דו"ח בארוחה חגיגית - חפלה לחברי המפעל - שבאודאי תתקיים פעמיים-שלוש בשנה. ספק אם חברנו שיושבים במועצת המפעל יודעים על הקיים במפעל. ראינו אותם מסתובבים במפעל השבוע כשהמנכ"ל מסביר ומדריך. האם זאת היתה הפעם הראשונה שהם הסתובבו במפעל?

מספר חברי קיבוצ במפעל אינו גדול. אולי זה מפני שחינכו את דור הבנים שאסור לכלכל את הידיים, ואולי זה מפני שה'שינוי' שצריך להציל את כפר הנשיא, לימד אותם שמי שלא עובד בחוץ ומקבל/קונה אוטו, וזוכה למשכורת שמנה ופנסיה, הוא אדיוט. אין לחברים שכן עובדים במפעל למי לפנות בבעיות מקצועיות או משכורות. כל אחד חייב להלחם את מלחמתו הפרטית. ככה זה בעולם הגדול, רצינו להדמות לו וזאת התוצאה. החברים ה"צעירים" התכנסו לפני כשנה, בלי הוותיקים, ובחרו בוועדה שתדאג לעניינם הם.

כל אחד שומר בסוד את גודל המשכורת שהצליח לסחוט מן המנכ"ל. ככה זה בקיבוץ היום בתרוץ של "צינעת הפרט". לאיזה בולשיט הגענו.

הרבה ציוד, לפחות באגף האלומיניום, הוא מיושן. לא רחוק היום שאגף זה יחדול לתפקד כי אין השקעות בציוד. וזה האגף בעל הפוטנציאל הגדול במפעל! יש הרבה הזמנות ואין תחרות מן המזרח הרחוק... האתגר קיים ואין בנים שמוכנים לעזוב את הכסא או את מפתחות האוטו ולעבוד במה שעדיין מציל את הקיבוץ. והלכנו לחפש ישועה בעזרת שותף אסטרטגי.

מפעלים מתמזגים לא רק כדי להשלים את קו היצור, אלא לחסל מפעל מתחרה או לגדול כדי להצליח בהנפקת מניות בבורסה. תהיה הסיבה אשר תהיה, עובדה היא שמזוג תמיד מתבטא בפיטורי עובדים. וזה היה קרוב לוודאי התסריט בהצעת המיזוג של אגף הברדים עם 'המלט'. והפועלים ידעו את זה! הם ידעו בקרית שמונה עוד לפני

שידע כותב שורות אלו!!! מישהו שבתוך העניינים התפאר אי שם בקרית שמונה, בה מתגוררים חלק מן הפועלים והידיעה עשתה לה כנפיים. ניתן היה לחוש את פחד הפועלים שסכנת "פטורי יעילות/התמזגות" אורבת להם. מוראל השכירים ירד ועדיין ירוד. מוסר העבודה הגיע לשפל. אמרו לנו: "אז לא מכרו הפעם אבל יחפשו שותף אחר".

הרושם מכל זה הוא שאיננו שולטים במפעל, ושחברי הנהלת המפעל המורחבת לא יודעים לאן מדיניות המנכ"ל מוליכה.

יש לקח: סיפור, קרוב לוודאי מעולם הנצרות, מספר שפעם היה איש מושחת וחוטא שרק צחק כשאמרו לו שסופו יהיה בשאול. בא אליו השטן ושאל את האיש האם ברצונו להציג לעולם של מטה. הנהן האיש והשטן פתח צוהר והראה לאיש מה צפוי לו בסוף ימיו. פחד האיש וחזר למוטב. בנצרות יש תמיד 'האפי אנד'. לחברי המפעל ה'צעירים' נפתח צוהר לאכזריות העולם בחוץ שכולו טוב והם פחדו ממראה עיניהם. למי שמלאו לו ארבעים שנה, קשה למצוא עבודה בשוק החופשי. והם תומכים נאמנים של השינוי. האם יחזרו למוטב בקיבוץ מתחשב בחבריו?

בפעם הבאה, ננסה להביא את החדשות הטובות או לפחות המצחיקות.
שבת שלום - אריק

טיפים

- מתוך "המטבח" של אברהם שרם:
- * אין לאכול את תכולת קופסת השימורים כשהמכסה שלה נפוח, גם אם מועד התפוגה טרם הגיע.
 - * לקופסת שימורים שנפגעה בצד, יש להתייחס בחשדנות ולהשתמש בה בהקדם האפשרי.
 - * כשנפתחת קופסת שימורים, יש להוציא ממנה את כל תכולתה. אם יש צורך באיחסון נוסף, יש לעשות זאת בכלי אחר, אך בשום אופן לא בקופסת השימורים.
 - * בעיקרון, אין לחמם או לבשל קופסת שימורים כלשהי כשהיא סגורה, מפני שהקופסא עלולה להתפוצץ.

טיול גיל הזהב

יום שלישי - 30.11.99 - יוצאים בשעה 08:00.
נא להביא שתיה, כסף לארוחת צהריים או סנדביצ'ים והרבה מצב רוח טוב.

טיול נעים - טומי והליון

קול הגליל העליון

בתאריך 17.10.99 החל לשדר רדיו חינכי קהילתי ולשעת חרום - "קול הגליל העליון" בתדר FM 106 כרדיו חוקי לכל דבר ובבעלות המועצה האיזורית גליל עליון.

תחנת הרדיו מכוננת את שידוריה לאוכלוסייה המקומית. השידורים יכללו מידע מקומי עדכני ותוכניות ה"מדברות" אל לב התושבים. בעיתות חירום שידורי הרדיו יהיו "צינור" לקשר ישיר ומיידי עם התושבים. בעקבות הקמת תחנת הרדיו תתרחב בבתי הספר מגמת תקשורת ורדיו. יתאפשר ערוץ תקשורת להתבטאות התושבים בנושאים החשובים להם, ותתאפשר תקשורת עם ובין התושבים בשעת חרום. לתחנת הרדיו כיום שני אולפני שידור - האחד בבית הספר "הר וגיא" והשני בבית הספר "עינות ירדן". לוח השידורים נמשך כרגע שש שעות ביום, מ12:00 - ועד 18:00. שעות השידור יורחבו בעתיד ואתם מוזמנים להאזין לנו, להגיב, להתקשר או לשלוח פקסים ולשתף אותנו ואת הציבור בגליל העליון בסיפורים ובנושאים שלדעתכם יעניינו את כולם.

אולפן: 06-6942273 / 06-6942246 פקס: 06-6951543

בברכה, עמוס נוראל - מנהל רדיו "קול הגליל העליון"

מתוך "סיפורי הטיפשים המצחיקים ביותר" / שלמה אבס
חמור שחור חמור לבן

בעירה אחת היה טיפש ושמו שלומיאל, ולשלומיאל היה חבר ושמו כתריאל. שניהם אהבו מאוד לרכוב על חמורים, ולכל אחד מהם היה חמור משלו. אבל לשלומיאל היתה בעיה קשה: הוא לא ידע להבדיל בין החמור שלו לחמור של חברו, כתריאל. מה עשה? קצץ חלק מהזנב של החמור שלו. עכשיו היה לחמור של שלומיאל זנב קצר יותר, והוא יכול להבדיל בין החמור שלו לחמור של כתריאל. לרוע המזל, יום אחד נתפס זנבו של החמור של כתריאל בגדר - וחלק ממנו נתלש. עכשיו גם לכתריאל היה חמור עם זנב קצר. קצץ שלומיאל חלק מאוזן של החמור שלו. עכשיו לחמור שלו היתה אוזן קצוצה, ואילו לחמור של כתריאל היתה אוזן שלמה, ושלומיאל שוב יוכל להבדיל בין החמורים. יום אחד נתפסה אוזנו של החמור של כתריאל בענף עץ, וחלק ממנה נקצץ. שלומיאל חיפש דרך אחרת להבדיל בין החמורים, ומדד את הגובה שלהם. "הי" אמר שלומיאל לחברו כתריאל, "אני רואה שהחמור השחור שלי יותר גבוה מהחמור הלבן שלך, מהיום לא תהיה לנו בעיה להבדיל ביניהם."

אגף רווחה - בריאות

תשלום עבור תרופות - חומר למחשבה

כאשר החלטנו על מעבר לתקציב משולב, קבענו לעצמנו 20%- מהכנסת החבר יעמדו לרשותנו ו80%- הנתורים הקיבוצי ימלא את צרכי החברים בין היתר בתחומי החינוך, הבריאות והרווחה. עד כה לא החלטנו - כחברה - החלטה המשנה קביעה זו. ההודעה של יעל ב"דברי" מהשבוע שעבר ש"אנו מעוניינים... לבקש תשלום בעד תרופות O.T.C עומדת בסתירה להחלטתנו, ולא נראה לי שיהיה נכון ו/או צודק לקבלה כפשוטה.

עם זאת, אין להתעלם מהצורך המיידי למנוע בזבוז ולהתייעל בסעיף התרופות. ולכן, אם נגזר עלינו לצמצם את סך ההוצאות שלנו על התרופות, אני מציעה שהתשלום יהיה יחסי לגובה ההכנסה של המשפחה, כלומר השתתפות פרוגרסיבית של המשפחה בתשלום עבור תרופות עליהן יוחלט לשלם.

הסיבה לכך היא, שמכיוון שלא מדובר כאן על הפרטה נוספת (שהרי אין כוונה להעביר תקציב כלשהו לרשות החבר, שבו אפשר יהיה לקנות תרופות לפי החלטה אישית) הרי שבפועל, לפי הצעת יעל, תושת על החבר הוצאה כספית נוספת מבלי שיש לו מקור תקציבי נוסף לכך, ומאידך - אני מזכירה לעצמנו, קבענו שבמסגרת 80% מהכנסתנו, אנו נספק את צרכינו בתחום הבריאות.

לכן, מכיוון שהחלטנו שתקציב הבריאות ישאר משותף, אבל אילוצים "בשטח" מחייבים אותנו להיערכות חסכונית יותר, הרי שנכון וצודק שהשתתפות תהיה שוויונית ככל האפשר.

אני פונה לחברים להתיחס להצעה זו מעל במה זו או בישיבה הפתוחה של ועדת הבריאות.

דליה וגנר

 "Digi Divrei" - The voice of the village (digital version)

Yes, we still have a voice and would like you to hear it and to hear from you too! Please write/respond/complain and otherwise abuse us (just kidding)

Keep in touch. Remember you are part of this community!

David Ellman: dellman@kfar-hanassi.org.il

ANQ: "man without God, like fish without bicycle"